

Az alapeljárás felei

Felperes: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Érvénytelen-e a 601/2012/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁾, és sérti-e a 2003/87/EK irányelv ⁽²⁾ céljait, amennyiben 49. cikke (1) bekezdésének második mondatában úgy rendelkezik, hogy a nem a 49. cikk (1) bekezdésének első mondata értelmében átadott CO₂ a CO₂-t előállító létesítmény kibocsátásának számít?
- 2) Érvénytelen-e a 601/2012/EU bizottsági rendelet, és sérti-e a 2003/87/EK irányelv céljait, amennyiben IV. mellékletének 10. pontjában úgy rendelkezik, hogy a lecsapatott kalcium-karbonát gyártása céljából másik üzemnek átadott CO₂ a CO₂-t előállító létesítmény kibocsátásának számít?

⁽¹⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló, 2012. június 21-i 601/2012/EU bizottsági rendelet, HL L 181., 30. o.

⁽²⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.

**A Törvényszék (második tanács) T-655/11. sz., FSL Holdings és társai kontra Európai Bizottság
ügyben 2015. június 16-án hozott ítélete ellen az FSL Holdings, a Firma Léon Van Parys és a Pacific
Fruit Company Italy SpA által 2015. szeptember 4-én benyújtott fellebbezés**

(C-469/15. P. sz. ügy)

(2015/C 389/20)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (képviselők: P. Vlaemminck, C. Verdonck, B. Van Vooren és J. Auwerx advocaten)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- elsődlegesen, a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül olyan bizonyíték felhasználása miatt, amelyet az összegyűjtésére vonatkozó eljárás szabályainak teljes figyelmen kívül hagyásával és a 2002. évi engedékenységi közlemény téves alkalmazásával szereztek be, következésképpen pedig teljes egészében semmisítse meg a Bizottság 2011. október 12-i határozatát;
- másodlagosan, a megtámadott ítéletet annyiban helyezze hatályon kívül, amennyiben a Törvényszék nem folytatta le a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság teljes körű felülvizsgálatát, ennek eredményeként pedig lényegesen csökkentse a megtámadott ítélet értelmében a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság összegét;

- harmadlagosan, a megtámadott ítéletet annyiban helyezze hatályon kívül, amennyiben a Törvényszék nem támasztotta alá kellőképpen, hogy a jogsértés célja vagy hatása a verseny korlátozása volt, következésképpen pedig az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez, kivéve, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Bizottság határozatának megsemmisítéséhez elegendő információval rendelkezik;
- bármely esetben a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről a Bíróság és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők négy jogalappal támasztják alá a fellebbezésüket:

- Első jogalapjukban a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, továbbá megsértette a védelemhez való jogukat és a lényeges eljárási szabályokat, amikor elutasította az olasz adóhatóságok által egy nemzeti adóügyi vizsgálati eljárás során összegyűjtött dokumentumok Bizottság részére történő megküldésének jogellenességével, valamint e jogellenesség következményeivel kapcsolatban a fellebbezők által megfogalmazott állítást. Először is, a Törvényszék tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottságot az uniós jog értelmében nem terheli olyan kifejezett kötelezettség, amelynek keretében meg kellene előznie, hogy a versenyhatósági vizsgálat közigazgatási szakaszában helyrehozhatatlan sérelem érje a védelemhez való alapvető jogot. Másodszor, a Törvényszék tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta a fellebbezők védelemhez való jogának, valamint az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 12. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott alapvető eljárási szabályoknak a Bizottság általi megsértését. Harmadszor, a Törvényszék tévedett, amikor elferdítette az elé terjesztett bizonyíték világos tartalmát, amennyiben megállapította, hogy a Bizottság által bizonyítékként felhasznált dokumentumok megszerzésének jogellenessége nem releváns.
- A második jogalapban a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem kifogásolta, hogy a Bizottság Dél-Európát illetően mentességet biztosított az engedékenységet kérelmezőnek, ezáltal pedig következtetlenül alkalmazta a 2002. évi engedékenységi közleményt. Konkrétan, a fellebbezők azt állítják, hogy Dél-Európát illetően nem kellett volna mentességet biztosítani az engedékenységet kérelmezőnek, következésképpen pedig az engedékenységet kérelmező által tett valamennyi szóbeli nyilatkozatot, valamint az e szóbeli nyilatkozatokon alapuló információkéréseket követően beszerzett valamennyi információt el kellett volna távolítani az ügy iratanyagából.
- Másodlagosan, a harmadik jogalapban a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel az 1/2003 rendelet 31. cikkében előírt korlátlan felülvizsgálati jogköre, valamint a hatékony bírói jogvédelemnek az EJEE 6. cikkében és a Charta 47. cikkében szabályozott elve ellenére elmulasztott hatékony bírói jogvédelmet biztosítani a Bizottság által velük szemben kiszabott büntető jellegű szankció ellen. A fellebbezők továbbá azt állítják, hogy e hatékony bírói jogvédelem biztosításának elmulasztásával a Törvényszék tévesen számította ki a bírságot.
- Harmadlagosan, a negyedik jogalapban a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen értelmezte a cél általi jogsértés fogalmát, aminek következtében jogilag tévesen minősítette a tényállást, és megsértette a fellebbezők védelemhez való jogát.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).